

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-75-09

Druk nr 2150
Warszawa, 26 czerwca 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy - Prawo bankowe.

Projekt ustawy ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy – Prawo bankowe¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 22:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Świadczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 2, jest wypłacane w złotych, według terminarza wypłat ustalonego w trybie przewidzianym w art. 28 ust. 3, w terminie 30 dni od otrzymania przez syndyka lub zarządcę masy upadłości banku kwoty przekazanej przez Fundusz na wypłaty środków gwarantowanych, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od dnia niedostępności środków, z zastrzeżeniem ust. 4 i 5.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku wystąpienia okoliczności uniemożliwiających wypłatę środków gwarantowanych w terminie określonym w ust. 3, w szczególności ze względu na nieprawidłowości w prowadzeniu ksiąg banku lub znaczną liczbę prowadzonych przez bank rachunków, sąd prowadzący postępowanie upadłościowe może, na wniosek Zarządu Funduszu, przedłużyć termin wypłat, nie dłużej jednak niż o 10 dni roboczych.”,

c) uchyla się ust. 6,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, sąd rozpatruje nie później niż w terminie 7 dni od dnia wniesienia.”;

2) w art. 23 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, może, w drodze rozporządzenia, czasowo określić wyższą niż określona w ustawie górną granicę środków gwarantowanych, mając na

uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności systemu bankowego oraz ochronę interesu deponentów.”;

3) art. 38b otrzymuje brzmienie:

„Art. 38b. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania informują osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z ich usług o:

- 1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;
- 2) uczestnictwie w ustawowym systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:
 - a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,
 - b) rodzaje podmiotów, które zgodnie z ustawą mogą być uznane za deponenta, uprawnionego do otrzymania świadczenia pieniężnego.

2. Podmioty objęte systemem gwarantowania obowiązane są poinformować osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z ich usług o braku ochrony gwarancyjnej, w przypadku gdy:

- 1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych, nie będzie chroniona przez ustawowy system gwarantowania, w szczególności jeżeli osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z ich usług nie mogą być uznane za deponenta w rozumieniu niniejszej ustawy;
- 2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność bankowa, podmiot objęty ustawowym systemem gwarantowania wystawia imienny potwierdzający jego zobowiązanie pieniężne;
- 3) w związku z usługami świadczonymi przez podmiot objęty systemem gwarantowania, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiegokolwiek wierzytelności osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z ich usług wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 i 2, powinny być również zawarte w umowach między osobami korzystającymi oraz zainteresowanymi korzystaniem z usług a podmiotem objętym systemem gwarantowania.

4. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego na podstawie ustawy powinny zostać udostępnione na wniosek osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z usług.

5. Wszelkie informacje udostępniane osobom korzystającym oraz zainteresowanym korzystaniem z usług stosownie do przepisów ust. 1 – 3, powinny być podawane w sposób:

1) w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach;

2) jednoznaczny i zrozumiały.

6. Informacje o uczestnictwie w obowiązkowym systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1 i 2.

7. Zakaz określony w ust. 6 stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami systemu gwarantowania.”;

4) po art. 38b dodaje się art. 38c w brzmieniu:

„Art. 38c. 1. Fundusz, na zasadzie wzajemności, współpracuje z podmiotami odpowiedzialnymi za oficjalnie uznane systemy gwarantowania w państwach, w których:

1) banki krajowe prowadzą działalność poprzez oddział, w przypadku gdy oddział ten utworzony został na terytorium innego państwa należącego do Europejskiego Obszaru Gospodarczego;

2) mają siedziby instytucje kredytowe, prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej poprzez oddział.

2. Fundusz może zawierać porozumienia, określające w szczególności zasady współpracy, o której mowa w ust. 1, zakres wymiany informacji oraz zasady ochrony tych informacji.

3. Fundusz jest uprawniony do przekazywania podmiotom, o których mowa w ust. 1, również informacji prawem chronionych, pod warunkiem, że podczas przekazywania zapewnione zostaną odpowiednie środki niezbędne do ich ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem lub utratą oraz że przekazywanie następuje w celu ustalenia lub weryfikacji należnych, potencjalnych lub spornych świadczeń na rzecz deponentów albo w związku z realizacją obowiązku wypłaty świadczeń gwarancyjnych.

4. Informacje otrzymane przez Fundusz w ramach współpracy od podmiotów, o których mowa w ust. 1, nie mogą być udostępniane innym osobom, z wyjątkiem syndyka lub

zarządcy masy upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania. Ograniczenie to nie dotyczy przypadków, w których informacje nie są objęte ochroną prawną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państwa, w którym funkcjonuje system gwarantowania przekazujący informacje.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40a:

a) ust. 1a i 1b otrzymują brzmienie:

„1a. Oddział banku zagranicznego, niebędący podmiotem objętym obowiązkowym systemem gwarantowania w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711), informuje – w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach – osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jego usług o:

1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;

2) uczestnictwie w systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:

a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,

b) rodzaje podmiotów, które mogą być uznane za uprawnione do otrzymania świadczenia pieniężnego.

1b. Oddział banku zagranicznego, o którym mowa w ust. 1a, obowiązany jest poinformować osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jego usług o braku ochrony gwarancyjnej, w przypadku gdy:

1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych, nie będzie chroniona przez system gwarantowania;

2) w związku z wykonywaniem innej czynności niż czynność bankowa, oddział banku zagranicznego wystawia dokument imienny potwierdzający jego zobowiązanie pieniężne;

3) w związku z usługami świadczonymi przez oddział banku zagranicznego, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać

jakiegokolwiek wiarygodności osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z jego usług wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.”,

b) po ust. 1b dodaje się ust. 1c – 1g w brzmieniu:

„1c. Informacje, o których mowa w ust. 1a pkt 2 i ust. 1b pkt 1 i 2, powinny być zawarte również w umowach między osobami korzystającymi oraz zainteresowanymi korzystaniem z usług a oddziałem banku zagranicznego.

1d. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego powinny zostać udostępnione na wniosek osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z usług oddziału banku zagranicznego.

1e. Wszelkie informacje udostępniane osobom korzystającym oraz zainteresowanym korzystaniem z usług oddziału banku zagranicznego, stosownie do przepisów ust. 1a – 1c, powinny być podawane w sposób:

- 1) w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach;
- 2) jednoznaczny i zrozumiały.

1f. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1a i 1b.

1g. Zakaz określony w ust. 1f stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami systemu gwarantowania.”;

2) art. 48o otrzymuje brzmienie:

„Art. 48o. 1. Instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje – w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach – osoby korzystające oraz zainteresowane korzystaniem z jej usług o:

- 1) swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej;
- 2) uczestnictwie w systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie podmiotowym i przedmiotowym ochrony przysługującej ze strony tego systemu, wskazując w szczególności:
 - a) kwotę określającą maksymalną wysokość gwarancji,
 - b) rodzaje podmiotów, które mogą być uznane za uprawnione do otrzymania świadczenia pieniężnego.

2. Instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązana jest poinformować osobę korzystającą oraz zainteresowaną korzystaniem z jej usług o braku ochrony gwarancyjnej, w przypadku gdy:

1) wierzytelność, powstająca w związku z wykonywaniem czynności bankowych, nie będzie chroniona przez system gwarantowania;

2) w związku z wykonywaniem innej czynności, niż czynność bankowa, instytucja kredytowa wystawia dokument imienny potwierdzający jej zobowiązanie pieniężne;

3) w związku z usługami świadczonymi przez instytucję kredytową, w szczególności polegającymi na pośredniczeniu w zawieraniu umów, powstają lub mogą powstać jakiegokolwiek wierzytelności osób korzystających oraz zainteresowanych korzystaniem z jej usług wobec innego podmiotu, który nie jest objęty systemem gwarantowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 1 i 2, powinny być zawarte również w umowach między osobami korzystającymi oraz zainteresowanymi korzystaniem z ich usług a instytucją kredytową.

4. Informacje dotyczące trybu i warunków otrzymania świadczenia pieniężnego powinny zostać udostępnione na wniosek osoby korzystającej oraz zainteresowanej korzystaniem z usług instytucji kredytowej.

5. Wszelkie informacje udostępniane osobom korzystającym oraz zainteresowanym korzystaniem z usług instytucji kredytowej, stosownie do przepisów ust. 1 – 3, powinny być podawane w sposób:

1) w jaki podawane są informacje o świadczonych usługach;

2) jednoznaczny i zrozumiały.

6. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji określonych w ust. 1 i 2.

7. Zakaz określony w ust. 6 stosuje się również do podmiotów niebędących uczestnikami systemu gwarantowania.”.

Art. 3. 1. Podmioty objęte systemem gwarantowania obowiązane są do poinformowania w formie pisemnej osoby korzystające z ich usług o informacjach, o których mowa w art. 38b

ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

2. Oddziały banków zagranicznych, niebędące podmiotami objętymi obowiązkowym systemem gwarantowania w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy zmienianej w art. 1, obowiązane są do poinformowania w formie pisemnej osoby korzystające z ich usług o informacjach, o których mowa w art. 40a ust. 1a i 1b ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

3. Instytucje kredytowe prowadzące działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obowiązane są do poinformowania w formie pisemnej osoby korzystające z ich usług o informacjach, o których mowa w art. 48o ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r.

Art. 4. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty (Dz. Urz. UE L 68 z 13.03.2009, str. 3).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775, z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769, z 2008 r. Nr 171, poz. 1056, Nr 192, poz. 1179, Nr 209, poz. 1315 i Nr 231, poz. 1546 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 42, poz. 341, Nr 65, poz. 545 i Nr 71, poz. 609.

UZASADNIENIE

Zaproponowane w przedmiotowym projekcie ustawy rozwiązania uzupełniają oraz zmieniają istniejące regulacje ustawowe zawarte w ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711) i ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.) w celu wypełnienia ustaleń dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarantowania depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty. Należy wskazać, iż ww. dyrektywa nakłada obowiązek wprowadzenia w życie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych do jej wykonania m.in. w zakresie podwyższenia sumy gwarantowanej oraz zniesienia udziału własnego do dnia 30 czerwca 2009 r. Jednak, w odstępstwie od tej zasady, część przepisów, w tym również przepisów dotyczących skrócenia terminu wypłat, państwa członkowskie implementują do dnia 31 grudnia 2010 r.

W związku z powyższym implementacja dyrektywy 2009/14/WE nastąpi w dwóch etapach, a rozwiązania zawarte w przedmiotowym projekcie nowelizacji obejmują przepisy dotyczące:

- 1) wzajemnej współpracy systemów gwarancji depozytów (zmiana w art. 4 ust. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE) – art. 1 pkt 4 projektu ustawy.

Należy wskazać, iż system gwarancji depozytów chroni nie tylko deponentów w państwie członkowskim, w którym bank uzyskał pozwolenie na prowadzenie działalności (państwie pochodzenia), ale również deponentów, którzy posiadają depozyty w oddziale tego banku w innym państwie członkowskim (państwie przyjmującym). Jeżeli system gwarancji depozytów państwa przyjmującego oferuje wyższy poziom pokrycia niż system kraju pochodzenia, oddział może się również przyłączyć do systemu kraju przyjmującego, dzięki czemu może oferować takie samo zabezpieczenie jak banki, które uzyskały zezwolenie na prowadzenie działalności w kraju przyjmującym (tzw. klauzula topping up).

Niezależnie od tego, czy bank przyłączył się do systemu gwarancji depozytów kraju przyjmującego istotne jest, aby systemy kraju pochodzenia i kraju przyjmującego współpracowały na rzecz zagwarantowania szybkiej wypłaty. W związku z powyższym projekt ustawy zawiera nowy przepis o charakterze instrukcyjnym, który umożliwia

podjęcie współpracy na płaszczyźnie systemów gwarancji depozytów, przyznając jednocześnie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu uprawnienia do przekazywania podmiotom, z którymi współpracuje, informacji prawem chronionych. Dotychczas bowiem Prezes Zarządu BFG posiadał, na podstawie art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. h ustawy – Prawo bankowe, dostęp do informacji stanowiących tajemnicę bankową, jednak nie posiadał ustawowego upoważnienia do przekazywania pozyskanych w ten sposób informacji,

- 2) udostępnienia dodatkowych informacji dla deponentów m.in. informacji potrzebnych do zidentyfikowania właściwego systemu gwarancji depozytów oraz przepisów dotyczących systemu gwarancji depozytów (zmiana art. 9 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE) – art. 1 pkt 3 oraz art. 2 pkt 1 i 2 projektu ustawy.

Przepisy dyrektywy zakazują podawania informacji o uczestnictwie w systemie gwarantowania w celach reklamowych, ograniczając je wyłącznie do informacji o przynależności do systemu gwarantowania, pomimo, że, z drugiej strony wprowadzają bardzo szeroki obowiązek informowania m.in. o systemie ochrony depozytów również osób potencjalnie zainteresowanych z korzystania z usług.

W celu zachowania równowagi konkurencyjnej, niniejsza nowelizacja ustawy nakłada powyższy obowiązek informowania deponentów, oprócz podmiotów objętych systemem gwarantowania przez BFG, również na oddziały banków zagranicznych.

Należy również wskazać, iż nałożenie wnioskowej formy udostępniania informacji przez wskazane w przepisach projektu podmioty nie ma na celu zobowiązania zainteresowanych ich uzyskaniem do podawania konkretnych danych osobowych na swój temat, a jedynie podkreślenie okoliczności, iż przekazanie wspomnianych informacji odbywa się na żądanie osoby, a nie niejako „z urzędu”,

- 3) skrócenia okresu, o który może być przedłużony termin wypłaty (skreślenie ustępu 2 w art. 10 oraz w powiązaniu z art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE) – art. 1 pkt 1 projektu ustawy.

Obecnie obowiązujący trzymiesięczny termin wypłaty, który może zostać przedłużony do 9 miesięcy jest sprzeczny z potrzebą utrzymania zaufania deponentów. W związku z powyższym projekt ustawy zmienia obowiązujące przepisy tak, aby skrócić okres, o który może być przedłużony termin wypłaty z maksymalnie 6 miesięcy do nie więcej

niż 10 dni roboczych. W związku z tą zmianą skrócony do 7 dni został również okres na rozpatrzenie przez sąd wniosku o przedłużenie terminu wypłat,

- 4) zniesienia możliwości obniżenia procentu środków gwarantowanych – udział własny (skreślenie ustępu 4 w art. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE) – art. 1 pkt 2 projektu ustawy.

Należy wskazać, że dyrektywa 94/19/WE do tej pory przewidywała możliwość obniżenia poziomu gwarancji przez państwa członkowskie o określony procent. Wykazane jednak zostało, że możliwość ta osłabia zaufanie deponentów i w związku z tym powinna zostać zniesiona. W związku z powyższym projekt ustawy zmienia obowiązujące przepisy tak, aby znieść możliwości obniżenia procentu środków gwarantowanych, a więc udział własny deponentów.

Niezwłocznie po zakończeniu procesu legislacyjnego dotyczącego przedmiotowego projektu ustawy, mając na uwadze szeroki zakres zmian wynikający z pozostałych postanowień dyrektywy oraz konieczność wprowadzenia odpowiednio długiego *vacatio legis*, opracowane zostaną założenia do kolejnej nowelizacji ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz innych ustaw mające na celu transpozycję art. 1 pkt 3 ppkt (i) drugi akapit, art. 7 ust. 1a i 3 oraz art. 10 ust. 1 dyrektywy 94/19/WE do dnia 31 grudnia 2010 r.

Ponadto przedmiotowa dyrektywa zobowiązuje również do wprowadzenia w życie przepisów w zakresie podwyższenia minimalnej wysokości pokrycia do równowartości 50 000 euro oraz zniesienia udziału własnego, do dnia 30 czerwca 2009 r. Należy jednak wskazać, że obecnie obowiązująca ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, w wyniku nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 23 października 2008 r. (Dz. U. Nr 209, poz. 1315) gwarantuje już depozyty do równowartości w złotych 50 000 euro – w 100 %.

Należy wskazać, iż w niniejszej nowelizacji dokonano również modyfikacji obowiązujących przepisów tak, aby rozszerzyć zakaz wykorzystywania informacji o uczestnictwie w systemie gwarantowania w celach reklamowych również na podmioty niebędące uczestnikami systemu gwarantowania.

Obecnie obowiązujące przepisy zakazują podawania przez podmioty objęte systemem gwarantowania informacji o uczestnictwie w systemie gwarantowania w celach reklamowych, ograniczając je wyłącznie do informacji o przynależności do systemu gwarantowania i jego podstawowych zasadach funkcjonowania. Pomimo, iż dyrektywa nie nakłada obowiązku objęcia przedmiotowym zakazem również podmiotów niebędących uczestnikami systemu

gwarantowania, to w celu zachowania równowagi konkurencyjnej oraz w związku z art. 9 ust. 3 dyrektywy 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, wprowadzenie takiego zakazu w niniejszej nowelizacji jest uzasadnione.

Należy podkreślić, że powołany wyżej art. 9 ust. 3 dyrektywy zobowiązuje państwa członkowskie do ustalania zasad, które ograniczają korzystanie z informacji dla celów reklamowych, jedynie do rzeczowej informacji dotyczącej systemu gwarancji, do którego należy podmiot objęty systemem gwarantowania, aby przez regulacje dotyczące udostępnienia dodatkowych informacji dla deponentów nie została naruszona stabilność systemu bankowego i zaufanie deponentów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny

Projekt ustawy będzie oddziaływał na Bankowy Fundusz Gwarancyjny, banki krajowe, instytucje kredytowe, oddziały banku zagranicznego, sądy upadłościowe, osoby pełniące funkcję syndyka, klientów banków oraz pośrednio Komisję Nadzoru Finansowego. W wyniku projektowanego skrócenia dopuszczalnego terminu wypłaty środków gwarantowanych może nastąpić pogorszenie sytuacji prawnej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, sądów upadłościowych oraz osób pełniących funkcje syndyka.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na dochody i wydatki sektora finansów publicznych.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy może pozytywnie oddziaływać na sektor przedsiębiorstw i gospodarstw domowych. Udostępnianie dodatkowych informacji przez banki może spowodować zwiększenie świadomości deponentów oraz ich zaufania do systemu bankowego.

W wyniku projektowanego skrócenia dopuszczalnego terminu wypłat środków gwarantowanych może nastąpić pogorszenie sytuacji prawnej Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, jeżeli pojawią się trudności w określeniu lub weryfikacji wysokości tych środków.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania w ramach uzgodnień międzyresortowych, w tym również do organizacji społeczno-zawodowych, takich jak: Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych oraz Biuro Informacji Kredytowej. Projekt ustawy został również przekazany do zaopiniowania

Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu. W trakcie uzgodnień zewnętrznych uwagi o charakterze merytorycznym zgłoszone zostały przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny oraz Związek Banków Polskich.

Uwagi Bankowego Funduszu Gwarancyjnego dotyczyły przede wszystkim sposobu skrócenia do 14 dni okresu, o jaki może być przedłużony czas dokonywania wypłat świadczeń gwarancyjnych, skorelowanie podwyższenia górnej granicy gwarancji, z obowiązkiem adekwatnego zwiększenia źródeł finansowania działalności BFG, ustawowego upoważnienia do przekazywania tym podmiotom również informacji objętych ochroną prawną w Polsce, w celu zapewnienia realnej możliwości współpracy BFG z innymi systemami gwarancyjnymi. Z kolei uwagi zgłoszone przez Związek Banków Polskich, w pewnej części pokrywające się z uwagami BFG, dotyczą dookreślenia zakresu informacji, które mogą być przedmiotem wymiany informacji między systemami gwarancji depozytów w poszczególnych krajach z Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz zasady ochrony tych informacji po przekazaniu ich do zagranicznych systemów gwarantowania depozytów. Ponadto zdaniem ZBP wątpliwości interpretacyjne może budzić pojęcie osób zainteresowanych korzystaniem z usług banku, które w kontekście zakazu podawania informacji ww. podmiotom o uczestnictwie w systemie gwarantowania w celach reklamowych, z jednoczesnym szerokim obowiązkiem informowania ich m.in. o systemie ochrony depozytów może powodować pewną trudność w praktyce.

Większość uwag zgłoszonych w trakcie uzgodnień zewnętrznych została uwzględniona w przedmiotowym projekcie. Pomimo to nie udało się ustalić ostatecznej wersji projektu ustawy m.in. w zakresie:

- uzupełnienia składu Komisji Nadzoru Finansowego o Prezesa Zarządu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, co miałyby umożliwić bezpośrednią prezentację i uzgadnianie stanowisk oraz współuczestniczenie w decyzjach kluczowych z punktu widzenia systemu gwarantowania depozytów,
- NBP wnosi o wprowadzenie do projektowanej nowelizacji zmian przywracających wcześniejsze kompetencje banku centralnego w tej instytucji.

Projekt ustawy na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej. Żaden z podmiotów zajmujących się działalnością

lobbingową nie zgłosił, w toku prac legislacyjnych, zainteresowania niniejszym projektem.

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Wprowadzone w projekcie ustawy regulacje są zgodne z prawodawstwem wspólnotowym, co potwierdza pozytywna opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej.

TABELA ZBIEŻNOŚCI

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/14/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniająca dyrektywę 94/19/WE w sprawie systemów gwarancji depozytów w odniesieniu do poziomu gwarancji oraz terminu wypłaty.

<i>Przepis prawa UE</i>	<i>Przepisy krajowe</i>
Art. 1 pkt 1	Termin implementacji upływa 31 grudnia 2010 r.
Art. 1 pkt 2 lit. a	Art. 1 pkt 2 PUBFGiPB
Art. 1 pkt 2 lit. b	Przepis nie wymaga implementacji
Art. 1 pkt 3 lit. a, zmiana art. 7 ust. 1	Art. 23 ust. 1 UBFG, nowelizacja dokonana ustawą z dnia 23 października 2008 r. (Dz. U. Nr 209, poz. 1315) gwarantuje obecnie depozyty do równowartości w złotych 50.000 euro - w 100 %. Ustawa zniosła także współudział deponenta w przypadku ogłoszenia upadłości banku.
zmiana art. 7 ust. 1a	Termin implementacji upływa 31 grudnia 2010 r.
zmiana art. 7 ust. 1b	Art. 23 ust. 1 i 3 UBFG
Art. 1 pkt 3 lit. b	Przepis odnosi się do rozwiązania, które nie występuje w polskim porządku prawnym
Art. 1 pkt 3 lit. c	Art. 23 ust. 1 UBFG
Art. 1 pkt 3 lit. d	Przepis nie wymaga implementacji
Art. 1 pkt 4	Przepis nie wymaga implementacji
Art. 1 pkt 5	Art. 1 pkt 1, art. 2 pkt 2 PUBFGiPB
Art. 1 pkt 6 lit. a	Termin implementacji upływa 31 grudnia 2010 r.
Art. 1 pkt 6 lit. b	-----
Art. 1 pkt 7	Przepis nie wymaga implementacji
Art. 1 pkt 8	Przepis odnosi się do rozwiązania, które nie występuje w polskim porządku prawnym

PUBFGiPB - projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy Prawo bankowe

UBFG – ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474, z późn. zm.¹⁾)

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2008 r. Nr 196, poz. 1214 oraz Nr 209, poz. 1315.

3/

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/136/09/DP/pk

Warszawa, dnia 2 czerwca 2009 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz ustawy – Prawo bankowe*, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo z dnia 01.06.2009 r. nr RM-10-75-09) pozwalam sobie wyrazić opinię, że projekt ten jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

PODSEKRETARZ STANU

Piotr Serafin

Do wiadomości:

Pan Dariusz Daniluk
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

GABINET
SEKRETARZA RADY MINISTRÓW

2009-06-05